

การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจุบันกุ้งก้ามกรามในแหล่งน้ำธรรมชาติมีแนวโน้มลดลงอย่างมาก เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การสร้างเขื่อนกั้นน้ำทำให้กุ้งไม่สามารถอพยพไปวางไข่ในบริเวณปากแม่น้ำได้ การทำการประมงอย่างไม่ถูกวิธี การทำการประมงมากเกินไปกำลังผลิตตามธรรมชาติ และปัญหามลภาวะ เป็นต้น อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้กรมประมงและฟาร์มเอกชนสามารถเพาะพันธุ์กุ้งชนิดนี้ได้จึงทำให้ผู้เลี้ยงกันอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดีให้แก่เกษตรกร แต่การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ พร้อมทั้งการดูแลเอาใจใส่ที่ดี ให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพ ปลอดภัยปราศจากโรคภัย โดยควรพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. การเลือกสถานที่เลี้ยงกุ้งก้ามกราม

การเลือกสถานที่เลี้ยงเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม เพราะพื้นที่บางแห่งไม่สามารถใช้เลี้ยงสัตว์น้ำได้ หรือบางแห่งอาจใช้เลี้ยงสัตว์น้ำได้แต่จะต้องมีการปรับปรุง ขณะที่บางแห่งไม่ต้องปรับปรุง การเลือกพื้นที่สำหรับเลี้ยงกุ้งก้ามกรามนั้น มีปัจจัยที่ต้องคำนึง ดังนี้

1.1 สภาพดิน ควรเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนสามารถเก็บกักน้ำได้ดี และคันดินไม่พังทลายง่าย ไม่ควรเป็นดินเปรี้ยวเพราะทำให้สภาพน้ำเป็นกรด

1.2 แหล่งน้ำ บ่อเลี้ยงกุ้งควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี สะอาด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง 6.5-8.0 ไม่ได้รับผลกระทบมลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งชุมชนและแหล่งเกษตรกรรม มีปริมาณน้ำมากเพียงพอตลอดทั้งปี ถ้าเป็นพื้นที่ที่มีน้ำส่งเข้าบ่อโดยไม่ต้องสูบน้ำยังเป็นทางเลือกเพราะช่วยลดค่าใช้จ่าย

1.3 แหล่งพันธุ์กุ้ง พื้นที่เลี้ยงควรอยู่ในบริเวณที่ไม่ห่างจากแหล่งพันธุ์กุ้งเพื่อความสะดวกในการลำเลียงขนส่งและการจัดหาพันธุ์ ซึ่งส่งผลที่ดีต่อสุขภาพลูกกุ้งก้ามกราม เนื่องจากลูกกุ้งก้ามกรามที่ผ่านการขนส่งเป็นเวลานานจะอ่อนแอและมีอัตราการรอดต่ำ

1.4 สาธารณูปโภค ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ไฟฟ้า เป็นต้น เพื่อความสะดวกในการขนส่งอาหาร ขนส่งผลผลิต หรือการเพิ่มออกซิเจนในบ่อ

1.5 ตลาด แหล่งเลี้ยงควรอยู่ใกล้ตลาดเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

2. รูปแบบของบ่อและการก่อสร้างบ่อเลี้ยง

2.1 รูปแบบบ่อเลี้ยงกุ้ง ควรเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดความกว้างของบ่อควรมีความกว้าง 25-50 เมตร ความยาวประมาณ 2 เท่าของความกว้าง เพื่อสะดวกในการจัดการและการจับผลผลิต

2.2 ขนาดบ่อ ที่เหมาะสมต่อการอนุบาลและเลี้ยงควรมีขนาด 1-5 ไร่ต่อบ่อ

2.3 คันบ่อ ควรบดอัดแน่น ความกว้างของคันบ่อไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตร มีความลาดเอียง ไม่น้อยกว่า 1 ต่อ 2 และควรมีชนพักกว้างประมาณ 2 เมตร

2.4 ความลึกของบ่อ ควรมีความลึกเฉลี่ยตั้งแต่ 0.80-1.20 เมตร โดยขุดดินเดิมให้เป็นคันบ่อน้อยที่สุด และคันบ่อควรมีความสูงพอที่จะป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลากได้ บ่อที่ตื้นเกินไปทำให้อุณหภูมิของน้ำสูงเกินไปในฤดูแล้งทำให้กุ้งกินอาหารน้อยลง และอาจทำให้เกิดวัชพืชน้ำและสาหร่ายเส้นใย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจับกุ้งและหากมีสาหร่ายตายจำนวนมาก จะทำให้พื้นบ่อเน่าเสีย

2.5 แนวบ่อ แนวด้านยาวของบ่อควรขนานไปกับทิศทางลม เพื่อให้ปริมาณออกซิเจนในอากาศละลายน้ำได้ดี

2.6 ความลาดเอียงของพื้นบ่อ พื้นบ่อควรอัดแน่น มีความเรียบและลาดเอียงไปทางประตูระบายน้ำออก โดยให้มีความลาดเอียง 20 เซนติเมตร ต่อระยะทางความยาวบ่อ 10 เมตร เพื่อความสะดวกในการจัดการเลนคันบ่อ และการจับกุ้ง พื้นประตูน้ำออกควรอยู่ต่ำกว่าบ่อ และพื้นของคลองระบายน้ำออกควรต่ำกว่าพื้นของประตูระบายน้ำออกด้วย เพื่อระบายน้ำในบ่อได้หมด

ภาพที่ 17 รูปแบบบ่อเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

3. ระบบน้ำ

การออกแบบระบบน้ำควรออกแบบให้ประหยัดพลังงานมากที่สุด โดยยึดหลักการไหลของน้ำจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ เพื่อประหยัดค่าไฟฟ้าหรือน้ำมันเชื้อเพลิง

3.1 เครื่องสูบน้ำ หรือเครื่องดันน้ำ

ในการสูบน้ำ ถ้าฟาร์มเลี้ยงกุ้งมีขนาดไม่ใหญ่มากอาจมีตำแหน่งสูบน้ำเพียงจุดเดียว คือ จุดที่ดึงน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ส่งน้ำไปพักในบ่อพักน้ำจากนั้นก็ใช้ระบบน้ำไหลลงสู่ลำรางส่งน้ำเข้าสู่บ่อเลี้ยง

3.2. บ่อพักน้ำ

บ่อพักน้ำใช้สำหรับปรับปรุงคุณภาพน้ำให้เหมาะสมกับการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้น้ำจากแหล่งน้ำจากธรรมชาติที่มีคุณภาพน้ำไม่เหมาะสม ในกรณีที่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำบาดาล ควรมีเครื่องดีน้ำเพื่อเพิ่มออกซิเจนให้แก่ น้ำ และลดสารพิษต่างๆ ที่อาจมีละลายอยู่ในน้ำ การใส่ปุ๋ยเล็กน้อยจะกระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตของแพลงก์ตอนพืช จะช่วยให้อุณหภูมิของน้ำบาดาลดีขึ้น

กรณีที่ใช้ น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนอง หรือบึง ซึ่งอาจมีคุณภาพน้ำไม่เหมาะสมในบางฤดูกาล และมีศัตรูจำพวกปลา การมีบ่อพักน้ำจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวก่อนนำน้ำเข้าสู่บ่อเลี้ยง การจัดระบบน้ำในบ่อพักน้ำควรวางตำแหน่งทางน้ำเข้าและทางน้ำออก ให้น้ำที่ผ่านเข้าบ่อมีโอกาสหมุนเวียนทั่วบ่อ โดยวางท่อน้ำเข้าและท่อน้ำออกให้อยู่เยื้องกันคนละมุม เมื่อสูบน้ำเข้าสิ่งสกปรกและตะกอนจะตกอยู่ในบ่อพักน้ำ ทำให้น้ำสะอาดขึ้น การนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติอาจมีไข่ปลาและลูกปลาขนาดเล็กเล็ดลอดเข้ามาในบ่อพักน้ำ ดังนั้นก่อนนำน้ำไปใช้ควรมีการกรองด้วยอวนตาถี่ ก่อนส่งสู่ลำรางส่งน้ำเข้าบ่อเลี้ยง การกรองในขั้นนี้จะได้ผลดีกว่าการกรองบริเวณท่อน้ำเข้าจากเครื่องสูบน้ำ เพราะแรงดันน้ำจะน้อยกว่า บ่อพักน้ำควรมีการลอกเลนและตากบ่อเป็นระยะๆ การจัดการระบบน้ำที่ดีควรมีบ่อพักน้ำขนาดใหญ่พอที่จะสามารถปรับปรุงคุณภาพน้ำให้เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้

3.3 ลำรางส่งน้ำและท่อน้ำเข้า

ลำรางส่งน้ำควรอยู่ในระดับสูงกว่าบ่อเลี้ยง ทางน้ำเข้าบ่อเลี้ยงอาจใช้ท่อหรือท่อร่วมกับประตุน้ำขนาดเล็ก ท่อที่ใช้โดยทั่วไปเป็นท่อคอนกรีต หรือท่อพีวีซี ประตุน้ำใช้ระบบรางคอนกรีตเขาระองใช้แผ่นไม้กระดานปิด ตรงปลายท่อส่งน้ำเข้าบ่อใช้ถุงอวนในลอนตาถี่กรองอีกชั้นหนึ่ง หรืออาจทำตะแกรงกรองบริเวณประตุน้ำเข้าบ่อ

3.4 ประตุน้ำเข้าบ่อ

พื้นบ่อควรลาดเอียงมาทางประตุน้ำเข้าบ่อ และประตุน้ำเข้าบ่อควรอยู่ระดับต่ำกว่าพื้นบ่อเพื่อสามารถระบายน้ำได้ทั้งหมด เมื่อต้องการเก็บเกี่ยวผลผลิตและตากบ่อ

3.5 คลองระบายน้ำ

คลองระบายน้ำที่ดีควรถูกกว่าระดับประตุน้ำเข้าบ่อและพื้นบ่อ ในบางครั้งอาจต้องใช้เครื่องสูบน้ำจากคลองระบายน้ำลงสู่บริเวณที่ปล่อยน้ำทิ้งอีกทีหนึ่ง

3.6 ระบบบำบัดน้ำทิ้ง

บ่อเลี้ยงกุ้งขนาดเล็กอาจใช้คลองระบายน้ำทิ้งเป็นระบบบำบัดน้ำก่อนปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม ฟาร์มขนาดใหญ่ควรมีบ่อบำบัดน้ำทิ้ง น้ำทิ้งจากการเลี้ยงกุ้ง และตะกอนจะตกอยู่

4. การเตรียมบ่อเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

4.1 การสูบน้ำออกจากบ่อ ควรระบายน้ำก้นบ่อให้แห้งเพื่อกำจัดศัตรูกุ้งที่เหลือ โดยตั้งเครื่องสูบน้ำตรงจุดที่สามารถวิดน้ำได้หมด เพื่อท่นค่าใช้จ่ายและการทำงาน หลังจากนั้นหว่านปูนขาวทันทีในขณะดินเปียกในอัตรา 60-100 กก.ต่อไร่ หรือพลิกหน้าดินตากให้แห้งเพื่อปรับสภาพดินพื้นบ่อให้เหมาะสม หรือพลิกหน้าดินเดิมน้ำประมาณ 20 เซนติเมตร ใส่จุลินทรีย์ทิ้งไว้ 3-5 วัน สูบน้ำออก หว่านปูนขาว แล้วตากให้แห้ง

4.2 การป้องกันและกำจัดศัตรูกุ้ง ควรทำการกำจัดศัตรูกุ้ง ซึ่งได้แก่ ปลาชนิดต่างๆ กบ เขียด ปู นกชนิดต่างๆ การกำจัดอาจใช้ปูนขาว โสเดียม (หางไหล) กากชา โดยโสดินใช้ในอัตราส่วน 15 กรัมต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร หรือ 24 กิโลกรัมต่อพื้นที่น้ำ 1 ไร่ ความลึกของน้ำ 1 เมตร โสดินจะสลายตัวหมดไม่เกิน 2

สัปดาห์ ส่วนกากขาใช้ในความเข้มข้น 5 กรัมต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร หรือ 8 กิโลกรัมต่อพื้นที่น้ำ 1 ไร่ ความลึกของน้ำ 1 เมตร กากขาจะสลายตัวหมดภายใน 7 ถึง 10 วัน ในการเลือกใช้และอัตราการใช้ (ภาคผนวก) สำหรับการป้องกันศัตรู ทำโดยใช้ฝือก อวน ไนลอน ข่าย

4.3 การกำจัดพรรณไม้น้ำและวัชพืช พรรณไม้น้ำและวัชพืชต่างๆ จะเป็นแหล่งหลบซ่อนของศัตรูกึ่งและส่วนที่ตายจะเน่าเสียเป็นอันตรายต่อกุ้งที่เลี้ยงได้ นอกจากนี้ยังเป็นอุปสรรคต่อการจับกุ้ง จึงต้องกำจัดออกจากบ่อ

4.4 การตากบ่อ เพื่อกำจัดศัตรูกึ่งและช่วยให้แก๊สพิษบางชนิดที่อยู่บริเวณก้นบ่อระเหยและบางชนิดถูกทำลายโดยแสงแดดและความร้อน อีกทั้งเป็นการฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ตามก้นบ่อ และช่วยให้หน้าดินมีคุณภาพดีขึ้นเหมาะแก่การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

4.5 การปรับสภาพดิน ขึ้นอยู่กับความเป็นกรดเป็นด่างของดิน การปรับสภาพดินที่เป็นกรดอาจใช้ปูนขาวตั้งแต่ 60-200 กก.ต่อไร่ กรณีที่เป็นบ่อเก่าผ่านการใช้งานมา 2-3 ปี อาจดำเนินการไถพรวนดินก้นบ่อพร้อมสูบน้ำทิ้งเพื่อลดความเน่าเสียของก้นบ่อ จากนั้นหว่านปูนขาวในอัตรา 200 กก.ต่อไร่ พร้อมกับการไถพรวนดินและทำการตากบ่อให้แห้งสนิทเป็นระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ เปิดน้ำเข้าบ่ออย่างน้อย 2-3 วัน แล้วปล่อยกุ้งลงเลี้ยง นอกจากนี้ปูนขาวยังมีคุณสมบัติช่วยทำให้ตะกอนที่แขวนลอยในน้ำตกตะกอนเร็วขึ้น

ภาพที่ 18 การเตรียมบ่อเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

5. การเตรียมน้ำสำหรับเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

หลังจากตากบ่อและใส่ปูนขาวประมาณ 2-4 สัปดาห์ จึงเปิดน้ำลงบ่อโดยกรองด้วยอวนไนลอนหรือตะแกรงตาถี่เพื่อป้องกันศัตรูกึ่งที่ปนมากับน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งไข่และตัวอ่อนของปลา

กรณีที่ไม่มีการพ่นน้ำและน้ำจากแหล่งน้ำที่ใช้มีคุณภาพดี ไม่มีการปนเปื้อนของยาฆ่าแมลงและของเสียจากโรงงานและบ้านเรือนก็สามารถสูบน้ำเข้าบ่อได้เลย หลังจากนั้นควรพักน้ำไว้ 2-3 วัน แล้วจึงปล่อยกุ้งลงเลี้ยงหรือในกรณีบ่อใหม่เมื่อเติมน้ำลงบ่อแล้วอาจใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 หรือ สูตร 46-0-0 (ปุ๋ยยูเรีย) อัตรา 3 กิโลกรัมต่อไร่ และปลาปนผสมรำละเอียดในสัดส่วน 1:2 ในอัตรา 3 กิโลกรัมต่อไร่ ละลายน้ำแล้วสาดให้ทั่วบ่อและใส่ไรแดง 2-3 กิโลกรัมต่อไร่ แล้วทิ้งไว้ 5-7 วัน เพื่อให้เกิดอาหารธรรมชาติ ก่อนปล่อยกุ้ง 1-2 วัน ให้ใช้มุ้ง

ในลอนตาถี่ลากในบ่อเพื่อกำจัดแมลงน้ำ เช่น มวนวน มวนกรรเชียง แมลงดาสวน ตัวอ่อนแมลงปอ เป็นต้น หากปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงแล้วยังพบแมลงน้ำจำนวนมากให้กำจัดโดยละลายสบู่ 50 กรัม ต้มกับน้ำมันพืช 1 ลิตร สาดให้ทั่วบ่อในอัตรา 5 ลิตรต่อไร่ ใสในบ่อช่วงเวลาที่แดดจัดและมีลมสงบ เมื่อแมลงขึ้นหายใจที่ผิวน้ำ ครอบน้ำมันปิดรูหายใจและทำให้แมลงตายในที่สุด

คุณภาพน้ำที่เหมาะสมในการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ควรมีคุณสมบัติดังนี้

อุณหภูมิน้ำ	26 – 31 องศาเซลเซียส
ออกซิเจนละลายในน้ำ	> 4 มิลลิกรัมต่อลิตร
ความเป็นกรดเป็นด่าง	7.5-8.5
ไม่มีสารพิษที่เป็นอันตรายต่อลูกกุ้ง	
ไม่ควรมีโลหะหนักละลายในน้ำ	
น้ำควรสะอาด ไม่มีการเน่าเสียที่เกิดจากสารอินทรีย์	
น้ำที่นำมาใช้ไม่ควรมีแพลงค์ตอนพืชในปริมาณมาก	

6. การคัดเลือกพันธุ์และการปล่อยลูกกุ้งก้ามกราม

พันธุ์กุ้งก้ามกรามที่ดีควรมีการว่ายน้ำปราดเปรียว แข็งแรง ลำตัวใส และเป็นกุ้งที่คว่ำแล้วประมาณ 1 สัปดาห์ขึ้นไป และได้รับการปรับสภาพให้อยู่ในน้ำความเค็มต่ำหรือน้ำจืดไม่น้อยกว่า 1-2 วัน การปล่อยกุ้งที่คว่ำได้เพียง 2-3 วันลงเลี้ยงพบว่าส่วนใหญ่ทำให้อัตรารอดต่ำ

การปล่อยลูกกุ้งก้ามกรามลงบ่อ ควรทำในเวลาเช้าที่อุณหภูมิไม่เกิน 30 องศาเซลเซียส โดยนำถุงบรรจุพันธุ์กุ้งมาแช่ในบ่อเลี้ยงประมาณ 20 นาที เพื่อปรับอุณหภูมิของน้ำในถุงและน้ำในบ่อให้เท่ากัน แล้วเปิดปากถุงออก จากนั้นตักน้ำในบ่อมาผสมกับน้ำในถุงอย่างช้าๆ ก่อนปล่อยพันธุ์กุ้งลงบ่อ เพื่อช่วยให้กุ้งปรับตัวเข้ากับสภาพน้ำในบ่อเลี้ยง ทำให้อัตรารอดมากขึ้น

ภาพที่ 19 ลักษณะลูกกุ้งคว่ำที่แข็งแรงและวิธีการปล่อยพันธุ์กุ้งก้ามกราม

7. วิธีการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

7.1 การเลี้ยงกุ้งที่ไม่ผ่านการอนุบาล

นำลูกกุ้งที่คว่ำแล้วจากโรงเพาะฟักปล่อยลงบ่อเลี้ยงในอัตรา 30,000-50,000 ตัวต่อไร่ หลังจากนั้นประมาณ 4 เดือนขึ้นไปจึงเริ่มจับ โดยในการจับครั้งแรกๆ จะเน้นจับกุ้งตัวเมียและกุ้งแคระแกร็น (กุ้งจึกโก่หรือกุ้งก้ามลาก) ออก จากนั้นจะทยอยจับกุ้งที่โตได้ขนาดตลาดขายเดือนละครั้งจนหมดบ่อ โดยปกติมีอัตรารอดประมาณ 60-80 เปอร์เซ็นต์ วิธีนี้มีข้อดี คือ ไม่ต้องอนุบาลลูกกุ้ง และเป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงที่มีจำนวนบ่อน้อย ข้อเสีย คือ การปล่อยลูกกุ้งเล็กทำให้มีอัตราการรอดไม่แน่นอนเนื่องจากบางส่วนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในบ่อได้ การทยอยจับอาจทำให้กุ้งที่เหลือในบ่อบอบช้ำและตายได้ และบางครั้งอาจมีการฟุ้งกระจายของของเสียบริเวณพื้นบ่อทำให้น้ำในบ่อมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม

ภาพที่ 20 การทยอยจับกุ้งโดยการตีคัดแยกกุ้ง

7.2 การเลี้ยงกุ้งที่ผ่านการอนุบาล

7.2.1 กุ้งที่อนุบาลเป็นระยะเวลา 2 เดือน

นำลูกกุ้งที่ผ่านการอนุบาลประมาณ 2 เดือน ซึ่งมีขนาด 2-5 กรัมต่อตัว (200-500 ตัวต่อกิโลกรัม) ปล่อยลงเลี้ยงในอัตรา 8,000-10,000 ตัวต่อไร่ หลังจากเลี้ยงในบ่ออีกประมาณ 4-5 เดือน ก็สามารถจับหมดบ่อได้ ตัวผู้ส่วนใหญ่จะได้ขนาดประมาณ 20 ตัวต่อกิโลกรัม ตัวเมียขนาด 40-50 ตัวต่อกิโลกรัม เป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงที่มีบ่อจำนวนมาก ข้อดี คือ ได้ผลผลิตกุ้งที่มีขนาดใหญ่สม่ำเสมอ อัตรารอดไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากลูกกุ้งที่ผ่านการอนุบาลมีความแข็งแรงและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในบ่อเลี้ยงได้ดี และใช้ระยะเวลาเลี้ยงสั้น ข้อเสีย คือ ต้นทุนการผลิตสูงกว่าระบบการเลี้ยงที่ไม่มีการอนุบาล

ภาพที่ 21 กุ้งที่ผ่านการอนุบาลเป็นระยะเวลา 2 เดือน ขนาด 2-5 กรัมต่อตัว

7.2.2 กุ้งที่ผ่านการเลี้ยงเป็นระยะเวลา 4 เดือน

นำกุ้งตัวผู้ที่เลี้ยงประมาณ 4 เดือน ขนาด 40-50 ตัวต่อกิโลกรัมลงเลี้ยงในบ่อ โดย

- ปล่อยในอัตรา 5,000 – 6,000 ตัวต่อไร่ เลี้ยงต่อเป็นระยะเวลาประมาณ 3 เดือน จึงจับหมดทั้งบ่อ กุ้งที่ได้จากการเลี้ยงจะมีขนาดประมาณ 20 ตัวต่อกิโลกรัม

- ปล่อยในอัตรา 1,500 – 2,000 ตัวต่อไร่ เลี้ยงต่อเป็นระยะเวลาประมาณ 3 เดือน จึงจับหมดทั้งบ่อ กุ้งที่ได้จากการเลี้ยงจะมีขนาดประมาณ 10 ตัวต่อกิโลกรัม

ข้อดีของการเลี้ยงวิธีนี้ คือ ได้กุ้งขนาดใหญ่และมีขนาดใกล้เคียงกัน มีราคาสูง กำไรดี พื้นบ่อมีการหมักหมมน้อยเนื่องจากเลี้ยงไม่หนาแน่นและมีระยะเวลาเลี้ยงสั้น สามารถจัดการใช้และการเตรียมบ่อได้ดี ข้อเสีย คือ ใช้ต้นทุนในการผลิตสูงกว่าระบบการเลี้ยงรูปแบบอื่น

ภาพที่ 22 ผลผลิตกุ้งที่ได้จากการเลี้ยงขนาด 10-20 ตัวต่อกิโลกรัม